

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

19 decembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Iurie Diaconu

Judecători

Liliana Catan

Ion Guzun

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Zaharia Sergiu în numele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 septembrie 2018, în cauza penală în privința lui

Gușan Pavel xxxx,

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 01.11.2017 – 13.02.2018;

Instanța de apel: 22.03.2018 - 18.09.2018;

Instanța de recurs: 26.11.2018- 19.12.2018,

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătorei Chișinău, sediul Centru din 13 februarie 2018, *cauza fiind examinată în baza art. 364¹ Cod de procedură penală*, Gușan Pavel a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 179 alin. (2) Cod penal la 2 (doi) ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În baza art. 90 alin. (1) Cod penal, s-a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de probă de 1 (un) an și 6 (șase) luni.

Acțiunea civilă a fost admisă și dispusă încasarea din contul inculpatului în beneficiul părții vătămate 20 000 (douăzeci mii) lei, cu titlu de prejudiciu moral și 900 (nouă sute) lei, cu titlu de prejudiciu material.

2. Pentru a pronunța sentința instanța de fond a stabilit că, la 25 septembrie 2017, aproximativ la ora 14.00, Gușan Pavel fiind în stare de ebrietate, a pătruns ilegal în domiciliul Lidiei Belibova, din mun. xxxx, fără consimțământul acesteia, unde i-a aplicat 2 lovituri cu un cuțit, astfel cauzându-i conform raportului de expertiză judiciară nr. 4316 din 25.09.2017, plăgi tăiate înțepate și infiltrat hemoragie al țesuturilor moi adiacente la nivelul hemitoracelui stâng și paraombelical pe stânga care au putut fi cauzate în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect tăietor înțepător, echimoză la nivelul mâinii propriu zise pe stânga care au putut fi cauzată în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect contodont dur, care

condiționează dereglarea sănătății de scurtă durată și în baza acestui criteriu se califică ca vătămare ușoară.

3. Împotriva sentinței a declarat apel procurorul, solicitând casarea parțială a acesteia, în partea stabilirii pedepsei, pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care lui Gușan Pavel să-i fie aplicată pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

În motivarea apelului a invocat că:

- instanța de judecată, la stabilirea pedepsei inculpatului, nu a luat în considerație faptul că inculpatul este anterior judecat și a săvârșit această infracțiune fiind în stare de ebrietate, circumstanță ce agravează răspunderea penală;

- realizarea scopului pedepsei penale inclusiv prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni din partea condamnatului precum și restabilirea echității sociale va fi posibilă doar ce izolarea acestuia de mediul normal de viață și scopul pedepsei stabilit în art. 61 alin. (2) Cod penal poate fi atins numai cu aplicarea față de inculpat a unei pedepse privative de libertate;

- stabilindu-se pedeapsa cu suspendarea condiționată există un risc sporit ca inculpatul să ajungă și până la comiterea de noi infracțiuni, faptul dat deja la demonstrat, deoarece anterior a fost cercetat penal și judecat pe diferite categorii de infracțiuni și astfel, corectarea și reeducarea inculpatului poate fi atinsă numai prin aplicarea în privința lui a unei sancțiuni sub formă de închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 septembrie 2018 a fost admis apelul declarat, casată parțial sentința primei instanțe în partea stabilirii pedepsei și pronunțată o nouă hotărâre, în această parte, prin care lui Gușan Pavel, recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute la art. 179 alin. (2) Cod penal, i s-a stabilit pedeapsă de 2 (doi) ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, prin aplicarea prevederilor art. 90¹ Cod penal, prima parte a pedepsei – 1 (unu) an de închisoare se va executa în penitenciar, iar restul pedepsei – 1 (unu) an de închisoare se suspendă condiționat cu fixarea termenului de probațiune de 1 (unu) an.

4.1. Analizând motivele invocate în apel, Colegiul penal a constatat că, la aplicarea pedepsei prima instanță nu a acordat deplină eficiență prevederilor art. 7, 61, 75 și 90 Cod penal, nefiind motivată soluția privind suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate inculpatului în baza art. 90 Cod penal.

În cauză nu există circumstanțe raportate la personalitatea inculpatului, ce ar justifica aplicarea pedepsei cu închisoare cu suspendarea condiționată sau aplicarea unei pedepse mai blânde decât cea prevăzută de lege, însă există temei pentru aplicarea prevederilor articolului 90¹ Cod penal, potrivit cărora ținând cont de circumstanțele cauzei și de personalitatea vinovatului, se ajunge la concluzia că nu

este rațional ca acesta să execute întreaga pedeapsă cu închisoare în penitenciar, se poate dispune suspendarea parțială a executării pedepsei aplicate inculpatului, indicând în hotărâre perioada de executare a pedepsei cu închisoare și perioada de probațiune sau, după caz, termenul de probă, precum și motivele condamnării cu suspendarea parțială a executării pedepsei. Prima parte a pedepsei se execută în penitenciar, iar restul pedepsei se suspendă.

Interpretarea judiciară a prevederilor articolului 90¹ Cod penal, care constituie sediul instituției condamnării cu suspendarea parțială a executării pedepsei, în raport cu circumstanțele cauzei și persoana inculpatului, care se caracterizează satisfăcător, determină concluzia că în speță există temei legal pentru aplicarea acestora.

În atare situație, în opinia instanței de apel, este fondat motivul invocat de procuror privind aplicarea pedepsei cu închisoare cu executare, fapt ce determină casarea sentinței atacate, în partea pedepsei aplicate inculpatului, cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, în partea respectivă.

5. Nefiind de acord cu decizia pronunțată, avocatul Zaharia Sergiu în numele inculpatului a declarat recurs ordinar, invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, solicitând casarea deciziei instanței de apel, cu menținerea sentinței instanței de fond.

În motivarea recursului a invocat că, instanța de apel nu a luat în considerație circumstanțele atenuante conform art. 76 Cod penal și anume, recunoașterea vinovăției, căința sinceră și contribuirea activă la descoperirea infracțiunii și mai mult ca atât, inculpatul a fost de-acord să achite sumele solicitate de partea vătămate. Totodată, în cadrul ședinței de judecată, procurorul a solicitat a aplica în privința inculpatului pedeapsă cu închisoare, cu suspendarea condiționată a acesteia.

6. Asupra recursului declarat procurorul a depus referință, prin care a pledat pentru inadmisibilitatea acestuia, deoarece este vădit neîntemeiat și lipsit de temeiuri legale.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acesta este vădit neîntemeiat din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală *instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.*

În sensul art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală *hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel.*

Erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la

faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Potrivit textului recursului, recurentul invocă drept temei de casare a deciziei instanței de apel art.427 alin.(1) pct.10) Cod de procedură penală, care stipulează că *hotărârea instanței de apel conține o eroare de drept în cazul în care instanța de apel a aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.*

Analizând acest temei în raport cu motivele invocate, Colegiul penal constată că acesta nu și-a găsit confirmare.

Autorul recursului este de-acord cu starea de fapt stabilită de instanțele de judecată, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului, și critică hotărârea instanței de apel numai referitor la pedeapsa care i-a fost aplicată, apreciind-o drept una prea aspră.

Motivele precum că instanța incorect a individualizat pedeapsa, neacordând deplină eficiență prevederilor art.75 Cod penal, Colegiul le consideră drept lipsite de temei, or, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată.

Conform art.75 alin.(1) Cod penal, la stabilirea categoriei și termenului pedepsei instanța de judecată are obligația să țină cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Pedeapsa are drept scop și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea inculpatului, cât și a altor persoane. Ca măsură de constrângere, pedeapsa are pe lângă scopul său represiv și o finalitate de exemplaritate, în ce privește comportamentul făptuitorului. Pe de altă parte, pedeapsa și modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizată în așa fel, încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare. Chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, având ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de lege.

În această ordine de idei, la stabilirea pedepsei lui Gușan Pavel, instanța de apel a ținut cont pe deplin de principiile de aplicare, prevăzute de art.7, 61 Cod penal și de criteriile generale de individualizare, de caracterul și gradul de pericol social al infracțiunii săvârșite, stipulate în art.75 Cod penal, de toate circumstanțele cauzei, de gravitatea infracțiunii, care face parte din categoria celor mai puțin grave, de motivul acesteia, de persoana inculpatului, de condițiile de viață ale acestuia, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, că și-a recunoscut vina și s-a căit sincer pentru fapta comisă, solicitând examinarea cauzei în procedură

simplificată, precum și de influența pedepsei aplicate asupra corijării și reeducării acestuia, corect ajungând la concluzia că corijarea și reeducarea acestuia poate avea loc doar prin aplicarea prevederilor art. 90¹ Cod penal.

Astfel, Colegiul conchide că concluzia instanței de apel corespunde circumstanțelor cauzei și criteriilor de stabilire a pedepsei, aceasta fiind aplicată în limitele legii. Totodată, la numirea pedepsei inculpatului instanța de apel a ținut cont de prevederile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, care stipulează că în caz de aplicare a pedepsei închisorii inculpatul beneficiază de reducerea cu 1/3 din maximul și din minimul prevăzut de sancțiune, fiind stabilite noi limite cu care trebuie să opereze instanța de judecată la stabilirea pedepsei.

Analizând materialele cauzei și decizia instanței de apel, care este bine argumentată, motivată și în concordanță cu prevederile art.394 Cod de procedură penală, Colegiul penal nu constată vreo eroare de drept gravă ce ar afecta legalitatea hotărârii judecătorești contestate, iar pedeapsa aplicată inculpatului este individualizată conform prevederilor legale, de aceea Colegiul decide asupra inadmisibilității recursului ordinar declarat de către procuror, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) și alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Zaharia Sergiu în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 septembrie 2018, în cauza penală în privința lui Gușan Pavel, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată publicată la 18 ianuarie 2019.

Președinte:

Iurie Diaconu

Judecători:

Liliana Catan

Ion Guzun